

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Cicati Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva lui Cicati Valeriu cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalității,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă

La 23 decembrie 2016, Compania Națională de Asigurări în Medicină, (în continuare CNAM) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cicati Valeriu cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalității.

În motivarea acțiunii a indicat că, asigurarea obligatorie de asistență medicală are un caracter obligatoriu pentru toți cetățenii RM. Pentru obținerea statutului de persoană asigurată nu se semnează contractul de asigurare și nu se negociază condițiile de asigurare. Persoana devine asigurată prin efectul legii, la momentul executării obligației de achitare a primei de asigurare.

A invocat reclamantul că, asigurarea obligatorie de asistență medicală impune un raport administrativ între Asigurător (CNAM) și asigurat (plătitorul primei de asigurare). Neexecutarea obligației de achitare a primei de asigurare în termen, atrage după sine aplicarea sancțiunilor pecuniare față de persoana care nu și-a onorat obligația.

A susținut că, în conformitate cu prevederile Regulamentului privind controlul achitării primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă și Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea unor acte normative nr. 1105 din 05.09.2006, Agenția Teritorială Centru a CNAM, este în drept să identifice fondatorii de întreprinderi individuale care se eschivează de la plata primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, în sumă fixă, cu excepția pensionarilor și persoanelor

cu dezabilitați și să intenteze acțiuni în instanța de judecată competentă pentru încasarea sumei debitoare.

A comunicat că, în baza informației plasate pe site-ul oficial al Camerei Înregistrării de Stat al RM, cet. Cicati Valeriu, domiciliat pe adresa mun. xxxxx, este fondator al ÎI “Cicati Valeriu”, cu sediul xxxx, xxxx și, prin urmare, în conformitate cu pct. 1 al Anexei nr. 2 la Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593-XV din 26.12.2002, se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual.

A menționat reclamantul că, conform datelor din Sistemul Informațional “Asigurarea Obligatorie de Asistență Medicală”, sistem înregistrat cu nr. de înregistrare 0000074-001 din data de 20.08.2013, în registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal al Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, pe parcursul anilor, 2014, 2015, 2016, cet. Cicati Valeriu, fondator al ÎI “Cicati Valeriu”, nu și-a onorat obligația prevăzută de legislație și anume de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul legal stabilit.

A afirmat că, conform prevederilor art. 30, alin. (1) din Legea nr. 1593 din 26.12.2002, neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, atrage după sine calcularea unei majorări de întârziere în proporție de 0,1% din suma datoriei, pentru fiecare zi de întârziere.

A susținut reclamantul că, Agenția Teritorială Centru a CNAM, a stabilit că cet. Cicati Valeriu, fondator al ÎI “Cicati Valeriu”, înregistrează pentru anii 2014, 2015, 2016, datorii față de fondul asigurării obligatorii de asistență medicală, în sumă totală de 14913,92 de lei, din care 12168 de lei, constituie prima de asigurare și 2745,92 de lei, penalitatea.

Prin hotărârea din 05 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată și s-a încasat de la Cicati Valeriu în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 4056 de lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2014, suma de 729 de lei cu titlu de penalitate calculată pentru întârzierea plății primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2014, suma de 4056 de lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2015, suma de 632,74 de lei cu titlu de penalitate calculată pentru întârzierea plății primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2015, suma de 4056 de lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2016, suma de 729 de lei cu titlu de penalitate calculată pentru întârzierea plății primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2016. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Cicati Valeriu și a fost menținută hotărârea din 05 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că, sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, în principal se bazează pe principiul solidarității, conform căruia plătitorii primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală achită contribuțiile respective în funcție de venit, iar persoanele asigurate beneficiază de asistență medicală în funcție de necesități.

La 15 martie 2018 Cicati Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt neîntemeiate și ilegale.

Consideră recurentul că au fost încălcate și aplicate eronat normele dreptului material, procedural și că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 ianuarie 2018. Conform materialelor cauzei, decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 13 februarie 2018, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 15 martie 2018 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cicati Valeriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cicati Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Cicati Valeriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cicati Valeriu împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători:

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic